

GREFA VESELĂ

ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera a patra) 6 iulie 2009

„Cerere de emitere a unei somații – Acțiune în despăgubiri – Cerere de sesizare a instanței – Cerințe de formă – Inadmisibilitate vădită”

În cauza T-181/09,
Cornelia Oprea, cu domiciliul în Cluj-Napoca
(România), reprezentată de T. Kovacs, avocat,
reclamantă,

împotriva
Comisiei Comunităților Europene,
pârâtă,

având ca obiect, pe de o parte, o cerere prin care se urmărește ca Tribunalul să adreseze o somație Comisiei pentru ca aceasta să invoce, în cuprinsul următorului său raport cu privire la progresele realizate de România în cadrul Mecanismului de cooperare și verificare, clauza de salvagardare prevăzută în articolul 38 din Protocolul din 25 aprilie 2005 privind condițiile și aranjamentele referitoare la admiterea Republicii Bulgaria și a României în Uniunea Europeană (JO L 157, p. 29), ca urmare a unei pretense neaplicări a dreptului comunitar de către autoritățile române, și, pe de altă parte, o cerere de despăgubiri prin care se urmărește repararea prejudiciului pretins suferit de reclamantă,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL
COMUNITĂȚILOR EUROPENE
(Camera a patra),

compus din domnul O. Czúcz (raportor),
președinte, doamna I. Labucka și domnul K.
O’Higgins, judecători, grefier: domnul E.
Coulon, pronunță prezenta

Ordonanță

Procedura și concluziile reclamantei

1. Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 11 mai 2009, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

2. Aceasta solicită Tribunalului:

– să oblige Comisia să invoce, în cuprinsul următorului său raport cu privire la progresele realizate de România în cadrul Mecanismului de cooperare și verificare, clauza de salvagardare prevăzută la articolul 38 din Protocolul din 25 aprilie 2005 privind condițiile și aranjamentele referitoare la admiterea Republicii Bulgaria și a României în Uniunea Europeană;

– să constate că reclamanta trebuie să beneficieze de o compensație prin care să fie reparat prejudiciul care ar decurge din pretinsa neaplicare a dreptului comunitar de către autoritățile române.

În drept

3. Potrivit articolului 111 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, atunci când acțiunea este în mod vădit inadmisibilă, Tribunalul poate, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.

4. În speță, Tribunalul consideră că este suficient de lămurit pe baza actelor dosarului și urmează ca, în temeiul acestui articol, să se pronunțe fără continuarea procedurii.

Cu privire la cererea de emitere a unei somații

5. În cadrul controlului legalității întemeiat pe articolul 230 CE, instanța comunitară nu este competentă să pronunțe somații cu privire la instituțiile și organele comunitare (a se vedea în acest sens Ordonanța Curții din 26 octombrie 1995, Pevasa și Inpesca/Comisia, C-199/94 P și C-200/94 P, Rec., p. I-3709, punctul 24).

6. În consecință, acțiunea trebuie să fie respinsă ca vădit inadmisibilă în măsura în care urmărește ca Tribunalul să oblige Comisia să invoce, în cuprinsul următorului său raport cu privire la progresele realizate de România în

cadrul Mecanismului de cooperare și verificare, clauza de salvagardare prevăzută la articolul 38 din Protocolul din 25 aprilie 2005 privind condițiile și aranjamentele referitoare la admiterea Republicii Bulgaria și a României în Uniunea Europeană (JO L 157, p. 29).

Cu privire la acțiunea în despăgubiri

7. În temeiul articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, aplicabil procedurii în fața Tribunalului conform articolului 53 primul paragraf din același statut, și al articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură, cererea trebuie să cuprindă obiectul litigiului și o expunere sumară a motivelor invocate. Aceste elemente trebuie să fie suficient de clare și de precise pentru a permite părâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să se pronunțe asupra acțiunii, dacă este cazul, fără alte informații. În vederea garantării securității juridice și a bunei administrări a justiției, este necesar, pentru ca o acțiune să fie admisibilă, ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care aceasta se întemeiază să rezulte, cel puțin în mod sumar, dar coerent și comprehensibil, din chiar textul cererii introductive (Ordonanța Tribunalului din 28 aprilie 1993, De Hoe/Comisia, T-85/92, Rec., p. II-523, punctul 20, și Ordonanța Tribunalului din 21 mai 1999, Asia Motor France și alții/Comisia, T-154/98, Rec., p. II-1703, punctul 49; Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 1999, Ismeri Europa/Curtea de Conturi, T-277/97, Rec., p. II-1825, punctul 29).

8. În speță, reclamanta invocă, în cadrul cererii introductive, că pretinsa neaplicare a

dreptului comunitar de către autoritățile române reprezintă cauza prejudiciului pretins suferit de aceasta și, în consecință, solicită repararea prejudiciului respectiv. Cu toate acestea, elementele esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea de despăgubiri în cauză nu rezultă din textul cererii introductive, cel puțin în mod sumar și într-o manieră coerentă și comprehensibilă.

9. În consecință, acțiunea în despăgubiri nu îndeplinește cerințele minime prevăzute la articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură.

10. Pentru considerațiile care precedă, se impune respingerea prezentei acțiuni ca vădit inadmisibilă, fără să fie necesară comunicarea acesteia către părâtă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

11. Având în vedere că prezenta ordonanță este adoptată înainte de comunicarea cererii introductive către părâtă și înainte ca aceasta să fi putut efectua cheltuieli, este suficient să se decidă că reclamanta va suporta propriile cheltuieli de judecată, în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

ordonă:

1) Respinge acțiunea.

2) Reclamanta suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pronunțată la Luxemburg, la 6 iulie 2009.